

Flemming Oppfeldt (V):

Kristendemokraterne foreslår, at kommunerne tvinges til at oprette et bevillingsnævn, der skal tage sig af den forebyggende alkoholpolitik, men også skal tage sig af at give alkoholbevillinger til værtshusene.

Må jeg sige med det samme: Det forslag finder Venstre, om jeg så må sige, som værende en farlig cocktail af socialpolitik og erhvervs politik. Der kan hurtigt herske uklarhed om, hvad det er for en dagsorden, et sådant nævn skal varetage. Erhvervs politisk kan kommunen jo have et hensyn til beskæftigelsen, når den uddeler bevillinger, eksempelvis hvis kommunen er turistmagnet eller kongresby. Her er der store jobmæssige interesser på spil.

Derfor må der ikke være uklarhed om, at den myndighed, der behandler ansøgninger om bevillinger, skal kunne gøre det på et objektivt grundlag. Myndigheden skal være uhildet. Dette vil jo fordufte, hvis bevillingsnævnet grundlæggende er modstander af bevillinger.

Hvis vi nu tager den praktiske verden, f.eks. Tivoli i København, hvordan skal et forebyggende bevillingsnævn handle anderledes, når der tildeles bevillinger? Er konsekvensen, at der skal være færre bevillinger i Tivoli? Er konsekvensen, at der ikke må være udendørs servering på en sommerdag? Det kan jo være, at et forebyggende nævn vil sige, at et barn tager skade af at se voksne vederkvæge sig med en kold fadøl på en varm sommerdag. Er konsekvensen, at beværtninger skal uddele brochurer om alkohol, f.eks. hver gang man bestiller en genstand? Hvad er det egentlig, forslagsstillerne vil?

Så er der et andet problem med forslaget. Så vidt jeg kan tælle, kommer der kun to folkevalgte medlemmer med i et nævn, som består af 12 medlemmer, kun to folkevalgte. Resten vil være eksperter eller ligefrem lobbyister fra afholdsbevægelsen.

Hvordan bliver den almindelige borger repræsenteret i et sådant nævn? Nævnet er jo grundlæggende udemokratisk, og Venstre må vende sig mod, at vi bruger loven til at sætte nærdemokratiet ud af funktion.

I nogle kommuner kan der sikkert trænges til en opstramning af bevillingssystemet. Der er givet nogle beværtninger, som er for støjende, og som tiltrækker vold og kriminalitet. Kommunerne har i dag faktisk de redskaber, der skal til for at ændre disse forhold. Bevillinger kan gøres betingede af en vis orden, og kommunerne kan i dag frit regulere lukketiden.

Det er også op til kommunerne at nedsætte et bevillingsnævn, hvis de har lyst til det. Venstre har ikke noget imod, at man nedsætter bevillingsnævn, naturligvis ikke, og man kan også eksperimentere med det forebyggende, men vi er bare modstandere af den tvang, der ligger i det her forslag.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi her i Folketinget jo har strammet op, og det har erhvervsministeren også været inde på. Vi har strammet op på bevillingerne, vi har øget straffen for misligholdelse af bevillingen, vi har sat alderen op til 16 år for unges køb af alkohol, vi har forbudt private fester for unge på diskoteker, og vi får snart en forbedring af hele dørmandsindsatsen, således at det foregår på et endnu mere reguleret niveau.

Så Venstres holdning er klar: Kristendemokraternes forslag er udemokratisk, det er formynderisk over for kommunerne, det har en uklar dagsorden, og vi har netop gennemført noget, der er bedre, som vi synes lige skal have en chance for at virke, før vi kommer med flere regler.

(Kort bemærkning):

Jann Sjursen (KD):

Det var jo klar liberal tale fra hr. Flemming Oppfeldt på Venstres vegne. Der var tale om tvang i det her forslag. Man må jo gå ud fra, at Venstre sådan set mener, at man overhovedet ikke skal pålægge kommunerne at nedsætte nogen som helst råd eller nævn eller udvalg overhovedet, for det er jo tvang.

Er det Venstres principielle holdning, at vi bare skal beslutte os for, at vi skal have kommuner, og så må de i øvrigt selv bestemme, hvad de vil? For så gad jeg nok se konsekvenserne af det, hvis man skal gennemføre det synspunkt helt konsekvent, så det ikke kun skal gælde på det her område, der vedrører forebyggelse. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er, om det virkelig er Venstres mening, at når man skal se på alkoholbevillinger, skal man stort set bare tænke på, om vi nu kan fremme turismen i vores by eller salget af alkohol og dermed også antallet af arbejdspladser?

Er det ikke meget naturligt, at man prøver at se på bevillinger også ud fra andre synsvinkler end blot det, at det gælder om at sælge mest muligt øl og dermed skabe flest mulige arbejdspladser og måske fremme turismen, hvis man tror, at det er alkohol, der fremmer turismen?